

CHARLIE I

LA FÀBRICA

DE XOCOLATA

ESCENA 1^a

(El decorat representa una casa molt i molt vella. En un llit, hi ha dos avis mig incorporats. Un nen juga amb cartró mentre la mare fa el dinar. Hi ha dos narradors.)

Periodista 1 (narrador): No fa massa anys, en una ciutat no molt llunyana, hi havia una família molt i molt pobra.

Periodista 2 (narrador): La família estava formada per un nen, en Charlie Bucket, els seus pares i dos avis tan i tan vellets, que no es podien aixecar mai del llit.

Periodista 1: De tots, l'únic que tenia feina era el pare, que treballava en una fàbrica de pasta de dents, però el sou no era suficient per a poder viure dignament tota la família.

Periodista 2: Tenien tan pocs diners, que cada dia menjaven pa per esmorzar, patates bullides i col per dinar i sopa de col per sopar.

Periodista 1: Però la sort d'aquest nen i de tota la família està a punt de canviar.

(Els narradors marxen i entra el pare.)

Pare Charlie: Hola família!

Charlie 1: Hola pare!

Mare Charlie: Hola estimat, com ha anat la feina avui?

Pare Charlie: Com cada dia... posant taps al tub de pasta, dia sí, dia també. Però que duri!

Àvia Georgina: Que diu que què?

Avi Joe 1: No res, Georgina, ve de la feina... Va, segueix dormint...

Pare Charlie: Per cert, us heu assabentat de la notícia?

Mare Charlie: No, avui no hem sortit de casa per res. Quina notícia dius?

Pare Charlie: Tota la ciutat en va plena. Hi ha cartells a cada cantonada.

Charlie 1: Què passa, papa?

Avi Joe 1: De què es tracta? Au, digues!

Pare Charlie: És en Willy Wonka.

Àvia Georgina: En Tinki Winky? És aquí?

Charlie 1: Qui és en Willy Wonka?

Mare Charlie: És l'amo de la gran fàbrica de xocolata Wonka que hi ha aquí a les afores, la que passes pel davant quan vas a l'escola.

Avi Joe 1: Charlie! Mai t'he explicat res d'en Willy Wonka?

Charlie 1: No, avi Joe.

Avi Joe 1: En Willy Wonka és el més gran xocolater de tot el món, el millor, l'únic i incomparable! Però malauradament, també és el més sonat.

Charlie 1: Sonat? Per què?

Mare Charlie: Fa molts anys, quan les seves xocolates, caramels i dolços van convertir-se en les més bones del planeta, va tancar la fàbrica i va fer fora tots els treballadors.

Charlie 1: I per què ho va fer?

Avi Joe 1: Pels espies. Hi havia altres xocolaters que van entrar a la fàbrica i van robar les fórmules dels seus invents. Per això va tancar i mai més en va entrar ni sortir ningú.

Charlie 1: Però si no hi entra ni surt ningú, com és que funciona?

Pare Charlie: al cap d'uns mesos, les màquines de la fàbrica van tornar a engegar i van tornar a sortir camions plens de xocolatines.

Avi Joe 1: Però ningú sap qui les està fent. El mateix Willy Wonka, fa anys que ningú l'ha vist. És tot un misteri...

Àvia Georgina: Sí, és veritat, jo vivia en un imperi...

Pare Charlie: Doncs el misteri s'ha acabat! La fàbrica es torna a obrir!

Avi Joe 1: Què dius, ara?

Pare Charlie: Resulta que en Willy Wonka ha amagat cinc bitllets daurats dins de cinc xocolatines, repartides per tot el món. El nen o nena que els trobi, podrà visitar la fàbrica amb el mateix Willy Wonka!

Mare Charlie: Això és fantàstic!

Avi Joe 1: Seria meravellós!

Àvia Georgina: Quina ximpleria...

Avi Joe 1: Ei, Charlie, què et passa? Per què fas aquesta cara?

Charlie 1: Havia pensat que seria molt bonic que em toqués a mi, però és impossible. Només hi ha cinc bitllets daurats en tot el món, i nosaltres no tenim diners per comprar cap xocolatina.

Mare Charlie: Charlie, ja saps que hi ha un dia a l'any que tens una xocolatina...

Charlie 1: Sí, però és pel meu aniversari.

Pare Charlie: Charlie, el teu aniversari és la setmana que ve! Potser tens sort i et toca a tu!

Àvia Georgina: Romanços! Aquests bitllets els tocarà a nens rics, grassos i malcarats... Ja ho veureu!

ESCENA 2^a

(En una banda de l'escenari hi ha el llit amb els dos avis. A l'altra banda, un fons de casa per a les escenes successives. Entra en Charlie.)

Charlie 1: Hola avis! Ja he tornat de l'escola!

Avi Joe 1: Hola Charlie! Vine, vine, que a la televisió estan dient qui ha trobat els bitllets daurats.

Charlie 1: Oh, ja els han trobat?

Àvia Georgina: Vine, seu i escolta...

(En Charlie s'asseu al llit. A l'altra banda apareixen l'Augustus, sa mare i els 4 periodistes.)

Periodista 3: Augustus, Augustus! Com ha anat això? Com has trobat el bitllet?

Augustus: Jo estava menjant xocolata com cada dia, quan de sobte he notat una cosa estranya entre les dents. He mirat de mossegar-la bé, però he vist que era molt dur. Era un tros de bitllet daurat!

Periodista 4: Senyora Gloop? Com s'ha pres la notícia? Està contenta?

Mare Augustus: Des del primer moment sabia que l'Augustus trobaria un dels bitllets. Es passa tot el dia menjant xocolata, no sap menjar altra cosa... Per esmorzar, per dinar, per berenar, per sopar... xocolata a tota hora! És tan dolç...

Periodista 1: Augustus! Què faràs si et toca el premi d'en Willy Wonka?

Augustus: Està clar! Comprar més xocolata!

(Marxen.)

Àvia Georgina: Quin garrinet més bufó... El podríem fer rostidet per sopar...

Avi Joe 1: El què m'estranya és que no hagi trobat tots els bitllets daurats amb la xocolata que s'arriba a menjar...

Charlie 1: Calleu, calleu, que diuen més coses...

(Entren els periodistes amb la Veruca i el seu pare.)

Periodista 1: Ens trobem a la mansió dels senyors Salt. És aquí, en una casa amb 24 habitacions, 5 salons, 5 lavabos i un jardí enorme on viu la Veruca, la segona nena que ha trobat un bitllet daurat.

Veruca: Quan vaig saber això dels bitllets daurats, li vaig dir al meu papà: Papà, vull un bitllet daurat”.

Pare Veruca: A la meva fàbrica tinc 1000 treballadors en total. Els vaig dir que a partir d’ara, enlloc de la seva feina, es dedicarien a obrir xocolatines.

Periodista 2: Però llavors, quantes xocolatines va comprar?

Pare Veruca: Ui, milers i milers! Totes les que fessin falta per a què la meva princesa tingués el què volia. Perquè al final, després de tres dies, una treballadora va trobar el bitllet i li vaig portar.

Periodista 2: I què Veruca, estàs contenta amb el bitllet?

Veruca: No, jo vull un cavall!

(Marxen.)

Àvia Georgina: Quina nena més desagradable.

Avi Joe 1: A aquesta nena li cal una bona bufetada, quina repel·lència!

Àvia Georgina: Com es nota que no ha passat cap guerra...

(Entren els periodistes amb la Violeta i la seva mare.)

Violeta: Hola! Sóc la Violeta, la campiona nacional de mastegar xiclet. No hi ha ningú al país que pugui mastegar durant tanta estona un mateix xiclet.

Periodista 3: I com has aconseguit el bitllet daurat? També t’agrada la xocolata?

Violeta: A mi? No! La xocolata no m’agrada gens! Però quan vaig saber això dels bitllets, vaig guardar el xiclet darrere l’orella i vaig provar de trobar-ne un.

Mare Violeta: A la meva filla li encanta guanyar en totes les competicions que participa. És com jo quan era petita, igualeta a mi.

Periodista 4: I ara què menges?

Violeta: Xiclet, és clar! M’encanten els xiclets! Quan vaig trobar el bitllet, vaig oblidar-me de les xocolatines!

(Marxen.)

Avi Joe 1: Ja sabia que això aniria així de malament! Tots els bitllets daurats els troben nens que semblen monstres!

Àvia Georgina: É trist però és la realitat, com més diners tens, més estrany et tornes.

Charlie 1: Sí, però són ells els que troben els bitllets. Ja només en queden dos...

(Entren els periodistes amb el Mike i el seu pare. El Mike està mirant la tele amb passió.)

Periodista 2: Atenció! Notícia d'última hora! S'ha trobat el quart bitllet daurat. L'ha aconseguit un nen que es diu Mike Teevee!

Periodista 1: Senyor Teevee, content d'haver trobat un dels cinc bitllets daurats?

Pare Mike: Sí, no ens ho pensàvem pas, ha estat tota una sorpresa!

Mike: Silenci! Que aquesta sèrie és molt xula! No sento res!

Pare Mike: Està sempre mirant la televisió, i quan es va menjar la xocolatina amb el bitllet, com que no se la mirava, ni se'n va adonar. Vaig ser jo qui li vaig dir que la tenia.

Periodista 2: Ara hauran d'anar cap a la fàbrica per...

Mike: Calleeeeeuu! Marxeu i deixeu-me en pau!

(Marxen tots.)

Avi Joe 1: Això és depriment. Però d'on han sortit aquests nens?

Àvia Georgina: Sembla que vinguin d'una pel·lícula de terror.

Avi Joe 1: Més aviat d'un drama. Au, Charlie, tanca la tele. I no estiguis trist. Encara falta trobar el cinquè bitllet.

Charlie 1: No tinc cap possibilitat, avi.

Àvia Georgina: Vinga, Charlie, demà és el teu aniversari. No perdis l'esperança!

(Tots sospiren.)

ESCENA 3^a

(Els avis són al llit. Entren el Charlie i la mare.)

Charlie 1: Hola avis!

Àvia Georgina: Hola rei... d'on veniu?

Mare Charlie: Hem anat a comprar una mica de sopar per a aquesta nit.

Avi Joe 1: Sopar? A veure si ho endevino... sopa de col?

Mare Charlie: Doncs sí, avi Joe, ja ho saps que no podem permetre'ns res més.

Avi Joe 1: Ho sé, ho sé, només feia broma.

Àvia Georgina: A més, ara comença a fer fred i la sopa ben calenteta ens anirà molt bé!

Charlie 1: Tens raó, àvia! Avi, m'expliques més coses d'en Willy Wonka?

Àvia Georgina: Per què no li expliques allò del príncep hindú?

Charlie 1: Quin príncep hindú?

Avi Joe 1: Un príncep que vivia a l'Índia, i li va demanar a en Willy Wonka que li fes un palau tot de xocolata. I el va fer.

Mare Charlie: Me'n recordo d'aquesta història. Les habitacions, els menjadors, els passadissos, les baranes... tot era de xocolata.

Àvia Georgina: Ji, ji, ji, ji, ji, ji...

Charlie 1: De què rius, àvia Georgina?

Àvia Georgina: De com va acabar la història, Charlie, de com va acabar...

Avi Joe 1: Quan el palau va estar enllestit, en Willy Wonka li va dir al príncep que ja podia començar a menjar-se'l, però el príncep li va dir que el què volia era viure-hi.

Mare Charlie: Al cap d'uns dies, va començar a fer calor, i la xocolata es va desfer.

Àvia Georgina: El palau va caure tot desfet sobre el cap del príncep!

(Tots riuen i entra el pare.)

Pare Charlie: Hola a tothom, família!

Charlie 1: Hola, pare!

Mare Charlie: Ui, que passa? Com és que fas aquesta cara?

Pare Charlie: Han fet un ERO a la feina i ens han liquidat a mi i a 50 més.

Mare Charlie: Oh, Déu meu! Com ens ho farem?

Pare Charlie: No pateixis, ens en sortirem. Trobaré una altra feina, t'ho prometo. Però mirem de no preocupar a en Charlie.

Mare Charlie: Sí, tens raó avui és el seu dia. Charlie!

Charlie 1: Què passa?

Pare Charlie: No t'oblides de res? Quin dia és avui?

Charlie 1: El meu aniversari!

Avis i pares: Moltes felicitats!

(El pare li dóna una xocolatina.)

Charlie 1: I si hi hagués el cinquè bitllet daurat?

Mare Charlie: Millor que no et facis il·lusions, fill.

Charlie 1: Tens raó, mama, l'important és que tots estiguem bé.

Àvia Georgina: Sí, sí... però i si fos...?

(En Charlie comença a obrir la xocolatina... però no hi ha bitllet daurat.)

Avi Joe 1: Ho sabia.

Pare Charlie: No passa res Charlie. Va, gaudeix de la xocolatina.

Charlie 1: Us en dono un trosset a cadascú.

Àvia Georgina: No Charlie, és el teu aniversari, és per a tu.

Charlie 1: Exacte, és el meu aniversari i faig el què vull amb el meu regal.

(En Charlie va partint la xocolatina i en dóna un tros a cadascú.)

Mare Charlie: Charlie, ets el fill més bo del món!

Charlie 1: I vosaltres els avis i pares més bons del món!

Àvia Georgina: Però on deu ser el bitllet daurat del dimoni?

ESCENA 4^a

(En Charlie passeja pels carrers, amb les mans a les butxaques. Passen dos persones.)

Periodista 4: Diuen que han trobat el cinquè bitllet daurat d'en Wonka.

Periodista 3: Ah, sí? I com ha estat això?

(En Charlie se'ls mira com desapareixen i fa un encongiment d'espatlles i un sospir.)

Charlie 1: S'ha acabat el somni... *(mira el terra)* Oh! Què és això? *(s'ajup)* Una moneda de 10 centaus! *(mira a banda i banda)* No és de ningú... Li portaré a la mare, segur que pot comprar alguna cosa per menjar... Clar que, podria comprar una xocolatina. Encara quedarien 9 centaus!

(En Charlie entra a la botiga.)

Botiguer: Ei, Charlie! Quants dies feia que no et veia! És clar, amb aquest fred, qualsevol surt al carrer, no?

Charlie 1: A casa no tenim calefacció, fa gairebé tan fred com a fora.

Botiguer: Ai, ja és mala sort, això que us passa... però segur que vindran temps millors. Vols alguna cosa?

Charlie 1: Sí, una xocolatina de mel ensucrada amb ametlles.

Botiguer: Caram! Sí que vas fort! Però ja t'anirà bé, ja... Estàs tan prim que sembles un fideu! Aquí la tens!

(El botiguer li dóna la xocolatina. Entren les mateixes persones que abans eren al carrer.)

Periodista 3: El cinquè bitllet! El cinquè bitllet! I va i tu t'ho creus!

Periodista 4: M'ho havia dit la "madre" de la Carmen Rigau que tu coneixes, que és la família de l'Ángeles, que està aquí.

Periodista 3: Deixa-ho estar, deixa-ho estar...

(En Charlie obre la xocolatina i es queda al·lucinat. Treu el bitllet daurat.)

Botiguer: Charlie! És el bitllet daurat d'en Willy Wonka! L'has trobat tu! I a la meva botiga!
Ángeles! Truca la tele!

(Entren dues persones més, els altres periodistes, que ara no en fan).

Periodista 3: Ostres noi! Quina sort!

Periodista 4: Ni sort ni romanços! Escolta nen, et dono 100 lliures pel bitllet.

Periodista 1: 100 lliures? Quina ximpleria! Mira, escolta, jo et dono 500 lliures i un val descompte per al Corte Inglés!

Periodista 2: Surt d'aquí! No els facis cas! Si em dones el bitllet et pago la universitat.

(El botiguer es posa enmig de tots i agafa en Charlie.)

Botiguer: Voleu deixar-lo estar! Corre, Charlie, corre a casa i no paris per res ni per ningú.
Corre!

(En Charlie surt corrents i mentre ells surten de l'escenari, en Charlie arriba a casa.)

Charlie 1: Pare, mare! Avis! He trobat el bitllet daurat! He trobat el bitllet daurat!

Pare Charlie: Com dius?

Mare Charlie: El bitllet?

Avi Joe 1: No pot ser!

Àvia Georgina: Vull cafè!

Charlie 1: Mireu, mireu, és el bitllet daurat d'en Willy Wonka! I l'he trobat jo!

Pare Charlie: Doncs és veritat.

Mare Charlie: Què hi diu al darrere? "No m'he traido las gafes del serca"

Pare Charlie: Enhorabona! La sort t'ha escollit per a visitar la meva fàbrica el proper 1 de febrer. Pots venir acompanyat d'un adult. Tu i quatre nens més podreu veure tots els secrets que tinc, però només un de vosaltres s'emportarà el gran premi.

Àvia Georgina: Un premi? Què deu ser?

Mare Charlie: Charlie, qui vols que t'acompanyi a la fàbrica?

Charlie 1: Vull que vingui l'avi Joe. Avi?

Avi Joe 1: Iuju!!!!!! *(L'avi fa un salt i s'abraça a en Charlie. Després s'abracen tots.)*

ESCENA 5^a

(Amb l'escenari tancat, hi ha el botiguer i els quatre periodistes. De mica en mica van apareixent els que entren a la fàbrica.)

Periodista 1: Queden deu minuts per a les 9 del matí i encara no ha arribat cap dels nens que van trobar els bitllets.

Periodista 2: Què passarà si fan tard? Sortirà en Willy Wonka de la seva fàbrica?

Periodista 3: Mireu, mireu! Per allà arriba algú! És el nen que està tot el dia menjant xocolata, l'Augustus!

(Arriben l'Augustus amb la seva mare i de seguida arriba la Veruca amb el seu pare.)

Periodista 4: I aquella no és la Veruca Salt? La que ve amb el seu pare?

Periodista 1: Sí, i quins aires que porta...

Botiguer: Aquesta nena no és res més que una malcriada.

Periodista 3: Qui són aquells d'allà? Aquella nena també ve cap a aquí?

Periodista 2: És clar, és la que sempre està menjant xiclet, ara no recordo com es deia...

Botiguer: Violeta.

Periodista 2: Violeta, exacte, Violeta Bellesguard. Deu ser el mateix xiclet que menjava l'altre dia, el que encara està mastegant?

Periodista 4: Segur que sí.

(Arriben la Violeta amb la seva mare i després el Mike amb el seu pare. Els últims, en Charlie amb els avis i els pares.)

Periodista 3: On va aquell nen amb pistoles?

Periodista 4: És el Mike Teevee, el fanàtic de la televisió.

Periodista 3: Ja podria haver deixat les joguines a casa, per un dia.

Periodista 2: I aquell nen d'allà? Però si sembla un sac d'ossos!

Periodista 1: Només ell? Mireu tots els que l'acompanyen! Estan més prims que un fideu, de cabell d'àngel!

Botiguer: Ei Charlie! Que tinguis molta sort! Sàpigues que vull que guanyis tu el premi del

senyor Wonka! Ànims!

Mare Charlie: Gràcies, senyor Ploms, és molt amable.

Àvia Georgina: Has vist Charlie? Tothom t'estima molt. Han vingut aquí a desitjar-te molta sort.

Pare Charlie: El què volen és veure de nou el senyor Wonka i saber si tot és una farsa o no.

Avi Joe 2: No ho crec, això va de debò, oi que sí, Charlie?

Charlie 2: Sí avi. Estic tan nerviós...

Willy Wonka 1: *(se sent una veu)* Bon dia a tothom! Si us plau, que els cinc nens i nenes i els seus acompanyants es preparin per entrar. La resta, bye, bye!

Mare Charlie: Adéu Charlie. Porta't bé i no facis enfadar el senyor Wonka!

Pare Charlie: Charlie, gaudeix de tot el què vegis, passa-t'ho molt bé!

Àvia Georgina: Adéu Charlie, escriu-me una postal.

(Pares, àvia, botiguer i periodistes se'n van. Els deu personatges es posen davant el teló.)

Willy Wonka 1: Benvolguts nens i nenes i els seus acompanyants. Sigueu benvinguts a la fàbrica de xocolata d'en Willy Wonka!

(S'obre el teló. Som dins la fàbrica. Hi ha en Willy Wonka que els rep. Se sent una música que balla amb els umpa-lumpes.)

Willy Wonka 1: Estic molt content de que hagueu vingut tots, molt però que molt content.

Veruca: Bon dia, senyor Wonka. Per mi també és un honor poder entra a la seva fàbrica.

Willy Wonka 1: Ah...eh...mmm... molt bé, sí... d'això... ets la Veruca, oi?

Veruca: Veruca salt, per servir-lo.

Pare Veruca: Molt bé, Veruca, així, com t'hem ensenyat, molt bé.

Violeta: Jo sóc la Violeta, senyor Wonka. Campiona mundial de...

Willy Wonka 1: Sí, ja, la que està tot el dia menjant xiclet, no? I no et fa mal la mandíbula de tant mastegar?

Violeta: Entreno cada dia, cada hora, cada minut...

Mare Violeta: La meva Violeta es pren molt seriosament tots els reptes, senyor Wonka.

Willy Wonka 1: Oh, és clar, no em faci riure. Tu deus ser l'Augustus Gloop, no m'equivoco, veritat?

Augustus: No, no... podrem menjar xocolata?

Willy Wonka 1: Però si deus tenir l'estómac ben marró de tanta que en menges... Però clar, menjaràs xocolata! Com si no, a la millor fàbrica de tot el món!

Mare Augustus: El meu Augustus menja xocolata, però és molt selectiu, senyor Wonka, no es menja qualsevol xocolata!

Willy Wonka 1: Ja ho crec ja... I tu ets en Mike Teevee. Com estàs?

Mike: Acabarem a temps de veure la sèrie de "Els violents de Kelly"? És la meva preferida!

Pare Mike: No pateixis, Mike, la mare te l'està gravant.

Willy Wonka 1: I finalment, en Charlie Bucket. Renoï, sembla que faci mesos que no t'alimentes prou, noi. I vostè tampoc.

Charlie 2: És que fa mesos que no tenim massa per menjar. Només mengem col i sopa de col.

Avi Joe 2: Tot i així, estem en forma per a la visita, senyor Wonka.

Willy Wonka 1: Fantàstic! Perquè heu d'estar en forma per veure la meva fàbrica. Heu d'anar sempre junts, us podríeu perdre. Hi ha moltes sales, i fins i tot algunes ni jo mateix les conec.

Charlie 2: Senyor Wonka, li puc fer una pregunta?

Willy Wonka 1: I tant, noi, tu diràs.

Charlie 2: Qui treballa a la seva fàbrica? Perquè algú deu treballar, no? Però clar, mai entra ni surt ningú.

Willy Wonka 1: No us heu fixat abans? Els meus treballadors són els umpa-lumpes, que vénen tots del país Lumpa.

Veruca: Aquest país no existeix, se l'acaba d'inventar.

Willy Wonka 1: Ah sí? Segur que no hi has estat mai, tu...

Pare Mike: Jo sóc professor, i no havia sentit mai a parlar d'aquest país.

Willy Wonka 1: És un país molt amagat, ple d'arbres alts i frondosos, amb animals exòtics que se't poden empassar sencer en un moment.

Violeta: Quin mentider!

Mike: Aquests animals me'ls carrego amb les meves pistoles. Ja veuria si s'acosten a mi aquests bitxos...

Willy Wonka 1: Els umpa-lumpes viuen a dalt dels arbres per a què els animals no se'ls mengin. Els agrada molt el cacau, així que quan els vaig conèixer, els vaig proposar de venir viure a la fabrica a canvi de treballar, i van acceptar de seguida!

Violeta: Són aquells d'allà, senyor Wonka? Per què van vestits de colors?

Willy Wonka 1: Són molt de la festa, noieta. Els agrada la música, sempre canten i ballen. I

també són molt bromistes.

Veruca: Papà, vull un umpa-lumpa!

Willy Wonka 1: Nena, els umpa-lumpes no són cap juguina.

Pare Veruca: Bonica, ja has sentit el senyor Wonka.

Mare Augustus: Quan podrem començar la visita? El meu cigronet comença a tenir gana.

Willy Wonka 1: Ui, doncs entrem de seguida. Pel seu aspecte, encara començaria a menjar-se algú de nosaltres...

Mare Augustus: Com diu?

Mare Violeta: És vostè una mica estrany, no?

Willy Wonka 1: No sóc estrany, sóc en Willy Wonka, i això és la meva fàbrica de xocolata!

*A cap lloc del món trobareu res igual,
no cal que busqueu per internet:
Fàbrica de xocolata Wonka és
“Millor indústria laminera universal”.
Anant per aquí, anant per allà, tot és màgic!
Xocolata a tot arreu! (2)*

*És un edifici industrial grandíós,
vint pisos amunt i trenta avall,
són milers de sales totes diferents
on es fabriquen xiclets, dolços, caramels.
Anant per aquí...*

*Moltes preguntes segur que voldreu fer
Tots els secrets també voldreu descobrir
Vinga, doncs, entreu i flipareu!*

*I si algun dubte encara teniu,
podeu preguntar-ho a qui vulgueu
Qui és el millor xocolater del món?
En Willy Wonka geni mestre boig il·lús.*

*Anant per aquí...
Moltes preguntes...
A cap lloc del món...*

ESCENA 6^a

(Entren els onze personatges dins d'una sala de la fàbrica.)

Willy Wonka 1: Aquesta és la sala més important de tota la fàbrica.

Augustus: Allò és un riu de xocolata? És de debò?

Willy Wonka 1: I tant que és de debò. Xocolata pura, que circula per aquest riu i les canonades la distribueixen per totes la fàbrica.

Charlie 2: Aquest lloc és molt bonic!

Pare Veruca: No havia vist mai res semblant.

Veruca: Jo vull una habitació a casa igual que aquesta.

Violeta: Jo també! O què et penses, que només tu pots demanar coses?

Mare Violeta: Violeta! No t'enfadis amb aquesta nena tan simpàtica.

Mike: Simpàtica ella? Si sembla sorgida de La família Monster!

Mare Augustus: Mira, Augustus! Una cascada de xocolata!

Augustus: On? On? On? Oooooon?

Mike: Allà! Que no la veus? Menja pastanagues, que van bé per la vista!

Mare Augustus: Escolta noi, no cal que siguis mal educat, eh?

Pare Mike: Senyora, no es fiqui amb el meu fill.

Avi Joe 2: Senyors, no discuteixin! Gaudeixin de l'espectacle que tenen davant dels seus ulls!

Willy Wonka 1: La cascada és molt important. Allà s'hi fa la barreja de la xocolata. La xocolata ha de quedar ben remenada per a què agafi tota l'essència.

Violeta: I allò d'allà què són?

Willy Wonka 1: Són ranuncles. En pots tastar un, si vols.

Pare Veruca: Però això es pot menjar?

Willy Wonka 1: Tot el què veieu es pot menjar. Fins i tot l'herba. Proveu-la, proveu-ho tot!

(Es separen per menjar el què troben davant.)

Veruca: Aquesta herba té gust de menta.! És xocolata mentolada! Estrany però bo! Pare, me n'has de comprar!

Pare Veruca: Filleta, no et puc comprar tot el què vols.

Veruca: Com que no? Ja saps que si no ho fas, em poso a xisclar!

Charlie 2: Avi, tot això és boníssim! Has tastat aquesta planta? Hi ha suc de taronja dins?

Augustus: M'ho vull menjar tot! Tooooot!

Mare Augustus: Augustus, vés amb compte! Has de deixar lloc pel dinar...

Mare Violeta: Violeta, on has deixat el xiclet?

Violeta: Aquí darrere l'orella, com sempre. Després me'l torno a ficar dins la boca.

Willy Wonka 1: Ep, Augustus! No toquis la xocolata del riu! Les mans humanes la poden fer malbé!

Augustus: És que sembla tan bona...

(L'Augustus vol tocar la xocolata i cada vegada s'aboca més.)

Avi Joe 2: Com no vagi amb compte caurà dins.

Mare Augustus: Augustus, vigila... Augustus!

(L'Augustus cau al riu de xocolata.)

Mare Augustus: Oh, ajudeu-lo! No sap nedar! Senyor Wonka, faci alguna cosa!

Willy Wonka Jo ja l'he avisat que no toqués la xocolata...

Augustus: Socors! M'ofego! Ajudeu-me! Mmmmmmm...què bona! Socors!

Pare Mike: Està anant cap a aquell tub! Se l'empassarà!

Avi Joe 2: On va a parar aquell tub?

Willy Wonka 1: A la sala on fan els caramels blancs farcits de maduixa.

Mare Augustus: Ai, Verge Santíssima!

Augustus: Socoooooooo

Mike: Ja se l'ha empassat.

Mare Augustus: Senyor Wonka! Li exigeixo responsabilitats!

Willy Wonka 1: Exactament! Jo també li exigeixo! Ningú voldrà caramels blancs farcits d'Augustus! Tindran un gust horrorós!

Mare Augustus: Però...

Violeta: Mireu! Els umpa-lumpes!

(Apareixen 8 umpa-lumpes. Canten.)

*Augustus Gloop, ets un golafre
la xocolata és per tu un tresor.
Però no pot ser, pensa que ara
la xocolata t'ha menjat a tu*

Willy Wonka 1: Umpa-lumpa!

Umpa-lumpa 1: Digui, senyor Wonka, què desitja?

Willy Wonka 1: Hauríeu d'acompanyar la senyora Gloop a la sala dels caramels blancs farcits de maduixa. Mireu de torbar el seu fill.

Umpa-lumpa 2: Serà millor que ens donem pressa. L'hauríem de trobar abans que passi pel forn.

Mare Augustus: El forn? Quin forn?

Umpa-lumpa 5: On fonem les maduixes per tal d'extreure'n el suc.

Umpa-lumpa 3: Potser avui el forn no està encès. Només l'encenem els dilluns i els dijous.

Umpa-lumpa 5: Avui és dijous.

Mare Augustus: Aiiiiii, el meu cigroneeeet...

Umpa-lumpa 1: No es preocupi, senyora. Acompanyi'ns.

(Marxen els umpa-lumpes amb la mare de l'Augustus.)

Umpa-lumpa 2: Creueu els dits per a què hagi quedat encallat al tub... *(I se'n va.)*

Pare Veruca: Quina desgràcia!

Willy Wonka 1: Bé, què hi farem... Va, continuem la visita!

(Marxen de l'escenari.)

ESCENA 7^a

(Els visitants de la fàbrica arriben davant d'una porta.)

Violeta: Què hi ha aquí dins, senyor Wonka?

Willy Wonka 1: Aquesta sala és molt especial. És la sala dels invents. Aquí és on invento totes les noves llaminadures.

Veruca: Hi podem entrar? La vull veure!

Willy Wonka 1: Hi ha aparells una mica especials, gairebé perillosos... Si em prometeu que no tocareu res...

Mike: Ho prometem!

(En Mike és el primer en entrar. Hi ha tot de màquines i una més gran.)

Mare Violeta: Quin reguitzell d'andròmines! I voleu dir que serveixen per res tots aquests trastos?

Avi Joe 2: Jo havia sentit a dir fa temps, que en Willy Wonka s'estava setmanes tancat en aquesta sala i no menjava ni bevia res fins que inventava un caramel nou.

Pare Mike: D'aquest personatge no m'estranyaria gens. És un home ben sorprenent.

Pare Veruca: No us en fieu gens... Mireu què ha passat amb el pobre Augustus. Tingueu els ulls ben oberts.

Mare Violeta: Aquell nen era un golafre, i així ha acabat. Nosaltres no serem tan passerells.

Pare Mike: Xxxt, calleu, que s'acosta...

(En Willy Wonka passa pel seu costat i els somriu.)

Pare Veruca: Està ben boig...

Veruca: Pare, pare, has vist quines màquines? A la teva fàbrica no en tens, d'aquestes!

Charlie 2: Avi, has vist aquesta? Aquí diu que serveix per crear caramels que no s'acaben mai!

Willy Wonka 1: Cert! Serà per a nens que no tenen diners! Així un sol caramel els pot durar dies i dies!

Veruca: Quina bestiesa! Doncs si no tenen diners, ja s'ho faran! "Baratos"...

Pare Veruca: Veruca, no m'agrada que siguis així!

Mike: Aquesta d'aquí és molt gran!

Willy Wonka 1: És la més nova de totes! Mireu!

(En Willy Wonka pitja un botó i comença a sentir-se molt soroll. En surt una boleta molt petita.)

Pare Veruca: Tant soroll per això tan petitet?

Willy Wonka 1: Això tan petitet és un xiclet de tres plats.

Charlie 2: Un xiclet de tres plats?

Willy Wonka 1: Sí. Quan te'l poses a la boca, tenen gust de canelons, i és com si mengessis canelons. Al cap d'una estona, té gust de botifarra a seques i per acabar té gust de nabiu. Un xiclet que és el mateix que un dinar de tres plats!

Mike: Això no s'ho creu ningú!

Pare Veruca: Quina ximperia més gran! La més gran que he sentit en tot el dia.

Violeta: Jo ho vull provar. Si és un xiclet, qui millor que jo per menjar-me'l?

Willy Wonka 1: Millor que no ho facis, encara no funciona bé del tot.

Violeta: Ara ho sabrem. *(L'agafa i se'l menja.)*

Mare Violeta: Violeta, no!

Violeta: Mmmmm... Són canelons! Estan boníssims! Com els que fa la iaia! I ara, i ara... botifarra! I amb les mongetes! És increïble! Quin xiclet més bo! Ooooh... les postres! Ara té gust de nabiu!

Willy Wonka 1: Aquí és on ha fallat cada vegada.

Avi Joe 2: Què ha passat?

Veruca: Mireu! S'està tornant blava!

Violeta: Què dius?

Mare Violeta: Oh, Violeta! Treu-te el xiclet de la boca!

Violeta: Mama... què em passa?

Willy Wonka 1: Tranquil·la nena, no passa res... senzillament és que et convertiràs en un nabiu.

Violeta: En un nabiu? Mama!

Mare Violeta: Oh, senyor Wonka! Quina desgràcia! Què podem fer.

Willy Wonka 1: No es preocupi. Diré als umpa-lumpes que la portin a exprimir.

Mare Violeta: A exprimir?

(En Willy Wonka pica de mans i entren 8 umpa-lumpes cantant.)

*Menjant xiclet, viu la Violeta
ben capficada en ser la millor.
Però no pot ser, pensa que ara
tens la medalla al nabiu més gros.*

Willy Wonka 1: Umpa-lumpes! Porteu el nabiu i a la seva mare a la sala de l'expressor. Allà ja sabeu què heu de fer.

Mare Violeta: Tornarà a ser com abans?

Umpa-lumpa 3: No pateixi senyora, deixarà de ser rodona.

Umpa-lumpa 6: L'únic que no sabem arreglar és el color. Seguirà sent de color blau.

Mare Violeta: Blau? Tindrà una filla blava?

Umpa-lumpa 4: Miri-ho amb un altre punt de vista. Si mai fan la pel·lícula dels barrufets 2, la pot presentar al càsting.

Umpa-lumpa 5: Segur que l'agafarien! Llàstima de la mida...

Umpa-lumpa 4: Podem posar-la a l'aixafador.

Mare Violeta: Res d'aixafar la meva filla.

Umpa-lumpa 6: Ai, no hauria d'haver tocat res...

(Els umpa-lumpes marxen amb la Violeta i la seva mare.)

Willy Wonka 1: : Què? Continuem la visita?

(En Willy Wonka marxa. Els altres el segueixen.)

Pare Veruca: Us ho he dit. Anem amb compte!

ESCENA 8^a

(Els personatges arriben a una altra sala, plena d'esquirols treballant.)

Charlie 2: Sala de les nous? Què hi ha en aquesta sala?

Willy Wonka 2: En aquesta sala hi ha desenes d'esquirols que treuen els fruit de dintre de les nous.

Pare Mike: I per què no utilitza umpa-lumpes?

Willy Wonka 2: Perquè als umpa-lumpes sempre se'ls trencaven. Només els esquirols ho saben fer a la perfecció. A més, saben si una nou està bona o no només fent-li uns copets. I si no està bona, la llencen!

Pare Veruca: És increïble! Mai se m'hauria ocorregut res semblant...

Charlie 2: Podem entrar?

Willy Wonka 2: Ui, no, no pot ser, als esquirols no els agrada que els molestin quan estan treballant.

Veruca: Papa, vull un esquirol.

Pare Veruca: D'acord, filla... Escolti, Wonka, quant en vol per un esquirol?

Willy Wonka 2: Em sap greu, però aquests esquirols no es venen.

Veruca: Papa... he dit que vull un esquirol!

Willy Wonka 2: Escolta maca, ja m'has sentit, no?

Veruca: Doncs jo en vull un, i me'l penso quedar!

(La Veruca entra a la sala.)

Pare Veruca: Veruca, torna aquí!

Willy Wonka 2: Això no està bé, no, no...

Avi Joe 2: Mireu, els esquirols han deixat de treballar...

Pare Mike: I com s'estan mirant la nena... ai, ai, ai...

Mike: Mireu aquell esquirol! Què fa?

(Un esquirol salta al cap de la Veruca, que crida.)

Willy Wonka 2: Oh, oh... està mirant si la Veruca és bona o no, com fan amb les nous. Ostres!

Pare Veruca: Què passa?

Willy Wonka 2: Em sembla que ha decidit que no és bona.

(Els esquirols salten cap a la Veruca i la llencen a les escombraries.)

Pare Veruca: Veruca! Senyor Wonka, on va aquest tub?

Willy Wonka 2: Home, és el de les deixalles... anirà a parar al contenidor d'orgànic. No pateixi, que caurà sobre tou.

(El pare de la Veruca entra i s'acosta cap al tub, cridant la Veruca. Els esquirols li donen una empenta i cau.)

Avi Joe 2: Apa, ja estan tots dos amb les escombraries...

Mike: Quina pudor que deu fer allà baix...

Charlie 2: Mireu, vénen els umpa-lumpes! *(Entren cantant.)*

*Veruca Salt, nena mimada
t'han consentit tant, ets repel·lent.
Però no pot ser, pensa que ara
Tot el què tens fa molta pudor.*

Umpa-lumpa 2: Senyor Wonka, hem hagut de desconnectar la incineradora de les escombraries.
Hem cregut que seria el millor.

Umpa-lumpa 1: Aquest pare i la filla han estat a punt de quedar socarrimats amb les restes de
l'esmorzar.

Umpa-lumpa 6: Els seus convidats sembla que els agrada ficar-se en embolics...

Umpa-lumpa4: ... i complicar-nos la vida! El què ens ha costat desencallar el nen gras de les
canonades!

Umpa-lumpa 3: Doncs la senyoreta nabiu, quina tela! Ha quedat amb l panxa plena de topes
blaus.

Umpa-lumpa 1: Sí, no està molt contenta, no...

Willy Wonka 2: Au, va! Torneu a la feina i deixeu de perdre el temps!

Umpa-lumpa 3: Sí, va, vinga, umpa-lumpes! Umpa-lumpa style!

(Els umpa-lumpes marxen amb l'umpa-lumpa style.)

ESCENA 9^a

(Apareixen en Willy Wonka amb els quatre personatges que queden.)

Pare Mike: Escolti senyor Wonka, queda molt per visitar? Potser se'ns està fent una mica tard...

Avi Joe 2: Jo començo a notar les cames una mica cansades.

Mike: Sí, podríem descansar una mica i veure la tele. Perquè... tenen tele aquí?

Willy Wonka 2: Tele dius? Sí, sí que en tenim. I és aquí mateix, a la sala de la tele.

(Entren a la sala on hi ha una gran tele i una càmera. HI ha umpa-lumpes.)

Willy Wonka 2: Ja ho sabeu, oi? Que...

Charlie 2: No hem de tocar res! Ho tinc claríssim!

Umpa-lumpa 5: Senyor Wonka, arriba al millor moment. Acabem de provar l'experiment.

Umpa-lumpa 4: No sé si és convenient que hi hagi estranys a la sala...

Pare Mike: Ex... experiment? Quin experiment?

Willy Wonka 2: Una cosa fantàstica, que revolucionarà el món. He descobert la manera de fer arribar xocolata a través de la televisió.

Pare Mike: Això sí que no... això és l'últim que em faltava per sentir! Vostè està boig, s'ha begut l'enteniment!

Mike: Uau! Quina passada! És possible de veritat?

Umpa-lumpa 2: Hem agafat una xocolatina de mida gegant. L'hem enfocat amb aquesta càmera i s'ha volatilitzat.

Umpa-lumpa 1: Llavors ha volat pels aires en bocinets i arriba a la televisió.

Willy Wonka 2: I el millor de tot plegat és una altra cosa! Charlie, agafa la xocolatina!

Charlie 2: Que l'agafi?

(En Charlie posa la mà dins la televisió i treu una xocolatina.)

Willy Wonka 2: La xocolatina es pot agafar! Imagineu-vos-ho! Un anunci que digui:

“Xocolatines Wonka, boníssimes. Si no s'ho creu, tasti-la!”

Avi Joe 2: És fantàstic!

Mike: I es poden transporta persones dins la tele?

Willy Wonka 2: No ho sé, no ho sé... Però qui voldria entrar dins la tele?

Mike: Jo!

(En Mike surt disparat, engega la càmera i s'hi posa davant. Desapareix.)

Pare Mike: Oh, no! Mike! No pot ser! Mike! On ets? Wonka! Què n'ha fet?

Willy Wonka 2: Jo res. Ha estat ell qui ho ha fet. Tothom ho ha vist.

Umpa-lumpa 4: Esperem que no li passi com a la xocolatina de la setmana passada...

Avi Joe 2: Per què? Què li va passar?

Umpa-lumpa 5: Va arribar a la televisió, però partida a trossets...

Pare Mike: Oh, Déu meu, no!!!

Charlie 2: Mireu! Ja es comença a veure alguna cosa!

Pare Mike: Mike, ets tu?

Avi Joe 2: Sí! És el Mike! I està sencer!

(El pare agafa el nen ben petitet.)

Pare Mike: Ara sí que l'has feta grossa...

(Els umpa-lumpes canten.)

*Ai Mike Teevee, malalt de tele,
que no pots viure sense el comandament
Però no pot ser, pensa que ara
veuràs la tele dins d'un formiguer.*

Willy Wonka 2: Umpa-lumpa! Porteu el nen i al seu pare a la sala d'estiraments, a veure si el podeu tornar a la seva mida normal.

Umpa-lumpa 2: Sí, senyor Wonka, Ho intentarem.

(Els umpa-lumpes marxen amb el pare i el Mike.)

Willy Wonka 2: Va, continuem la visita, que se'ns fa tard. Quants nens quedeu?

Avi Joe 2: Senyor Wonka, en Charlie és l'únic nen que queda.

Willy Wonka 2: Coom? Oh! És veritat! Llavors... Charlie, ets el guanyador! Sabia que series tu des del primer moment que t'he vist!

Charlie 2: I quin és el premi?

Willy Wonka 2: El premi? Anem a casa teva, allà t'ho explicaré tot! (*Marxen.*)

ESCENA 10^a

(L'escenari és la casa d'en Charlie. Hi ha el pare i la mare asseguts mentre l'àvia Georgina és al llit.)

Mare Charlie: Com els trobo a faltar...

Pare Charlie: Dona, si només fa unes hores que han marxat. No els esperis pas fins el vespre.

Àvia Georgina: A quina hora juga el Barça?

(Entren en Charlie, l'avi Joe i en Willy Wonka.)

Charlie 2: Pare, mare, àvia! Ja som aquí! He guanyat!

Pare Charlie: Charlie! Com que has guanyat? Què vols dir?

Mare Charlie: Oh! I aquest senyor?

Charlie 2: Us presento al senyor Willy Wonka en persona. Ens ha acompanyat fins a casa per a explicar-nos en què consisteix el premi.

Willy Wonka 2: Molt de gust, senyors Bucket. Senyora iaia...

Àvia Georgina: Ai, poca-solta... que em farà posar vermella...

Mare Charlie: Què és tot això que has guanyat?

Avi Joe 2: En Charlie és l'únic nen dels cinc que han entrat que ha arribat fins el final. Els altres, bé... han patit... diguem-ne que accidents desafortunats.

Willy Wonka 2: Així és! En Charlie ha demostrat ser un noi com cal, responsable, educat, i per això és el digne guanyador.

Pare Charlie: I de què es tracta?

Willy Wonka 2: Mireu, jo m'estic fent gran. La fàbrica comença a comportar molta feina que jo ja no puc donar a l'abast. Vaig adonar-me que necessitava algú que pogués dirigir la fàbrica quan jo no hi sigui.

Charlie 2: Què vol dir?

Willy Wonka 2: Doncs això mateix, Charlie, que t'anomeno hereu de la fàbrica de xocolata Wonka. Seràs el futur director i tota la fàbrica serà teva! Si acceptes, clar... Què me'n dius?

Charlie 2: Home... no sé... i he de deixar els meus pares i els meus avis aquí?

Willy Wonka 2: És clar que no, Charlie! Ells poden venir amb tu! I de fet, podeu viure junts a la

mateixa fàbrica!

Charlie 2: En aquest cas... accepto!

Tots: Visca!

Mare Charlie: Charlie, estic molt orgullosa de tu.

Willy Wonka 2: Ho heu d'estar, no ho dubteu. En Charlie ha demostrat un comportament meravellós durant tota la visita. És un nen molt ben educat!

Avi Joe 2: Senyor Wonka, una pregunta. Què els ha passat als altres nens?

Willy Wonka 2: Diguem que han pogut sortir de la fàbrica, però no oblidaran mai el dia d'avui.

Charlie 2: Com jo! Ha estat el millor dia de la meva vida!

Willy Wonka 2. Què, anem cap a la fàbrica?

Charlie 2: Anem-hi!

Àvia Georgina: Que remi? Que hi anem en barca?

Willy Wonka 2: Mireu tots, això que us ha passat us ha d'ensenyar una cosa. Per molt malament que vagi tot, encara que la vida us doni moltes patacades, quan sembli que tot va malament, xiula.

Charlie 2: Que xiuli?

Willy Wonka 2: Sí, xiula i...

Busca allò que la vida té de bo
Busca allò que la vida té de bo
Si ets en un forat, no ho dubtis, sortiràs
Encara que ho vegis tot malament
Tanca els ulls, respira i compta fins a deu
Que un dia tot començarà a anar bé.

Busca allò que la vida té de bo
Busca allò que la vida té de bo
Anar de guais no t'omple, tenir-ho tot tampoc
Medalles, copes, premis no són res
Per molt que guanyis sempre i et creguis el millor
La vida et donarà un cop de bastó

Busca allò que la vida té de bo
Busca allò que la vida té de bo

Fixa't en el teu cas, mai has tingut de més
Amb poques coses has anat passant
Però sempre amb un somriure i educadament
A tothom has donat un cop de mà

Busca allò que la vida té de bo...

FI